

Newsletter

Kancelarii Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp.k.

luty 2023 r.

W numerze m.in.:

1. Ustawa o fundacji rodzinnej wejdzie w życie 22 maja 2023 roku
2. Zmiany w zakresie rękojmi i gwarancji już obowiązują: uwaga ! w umowach przedsiębiorca – konsument.
3. Polski Ład 3.0.
4. Ustawa o kooperatywach mieszkaniowych wchodzi w życie z dniem 1 marca 2023 r.
5. CHF - zapadł prawomocny wyrok w sprawie Dziubak przeciwko Raiffeisen.
6. Kontrola trzeźwości pracowników – ustawa weszła w życie

Z kraju i ze świata ...

[USTAWA O FUNDACJI RODZINNEJ ZOSTAŁA PODPISANA PRZEZ PREZYDENTA](#)

ZMIANY W ZAKRESIE RĘKOJMI I GWARANCJI

Od 1 stycznia br. obowiązują istotne zmiany w zakresie przepisów Kodeksu cywilnego i ustawy o prawach konsumenta dotyczące rękojmi i gwarancji.

Do umów zobowiązujących do przeniesienia własności towaru **na konsumenta**, w tym w szczególności **umów sprzedaży, umów dostawy oraz umów o dzieło**, nie stosuje się już przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących rękojmi (księga III tytuł XI dział II).

W razie zaś braku zgodności towaru z umową konsumentowi przysługują uprawnienia określone w ustawie o prawach konsumenta („ustawa”). Co istotne ustawa ta nie posługuje się pojęciem „rękojmia”, a „odpowiedzialnością przedsiębiorcy za brak zgodności towaru z umową”. Należy zaznaczyć, iż zamiast pojęcia „rzecz” ustawa używa pojęcia „towar”. Zgodnie zaś z art. 2 pkt 4a) ustawy, towar to: rzecz ruchoma, a także woda, gaz i energia elektryczna, w przypadku gdy są oferowane do sprzedaży w określonej objętości lub ilości. W art. 43 b ustawa określa kiedy towar **jest zgodny z umową**.

Zgodnie z ustawą o prawach konsumenta, przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za brak zgodności towaru z umową istniejący w chwili jego dostarczenia i ujawniony w ciągu dwóch lat od tej chwili, chyba że termin przydatności towaru do użycia, określony przez przedsiębiorcę, jego poprzedników prawnych lub osoby działające w ich imieniu, jest dłuższy. Domniemywa się, że brak zgodności towaru z umową, który ujawnił się przed upływem dwóch lat od chwili dostarczenia towaru, istniał w chwili jego dostarczenia, o ile nie zostanie udowodnione inaczej lub domniemania tego nie można pogodzić ze specyfiką towaru lub charakterem braku zgodności towaru z umową. Przedsiębiorca nie może powoływać się na upływ terminu do stwierdzenia

braku zgodności towaru z umową określonego określonego powyżej, jeżeli brak ten podstępnie zataił.

Jeżeli towar jest niezgodny z umową, **konsument może żądać jego naprawy lub wymiany.**

Przedsiębiorca może dokonać wymiany, gdy konsument żąda naprawy, lub przedsiębiorca może dokonać naprawy, gdy konsument żąda wymiany, jeżeli doprowadzenie do zgodności towaru z umową w sposób wybrany przez konsumenta jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów dla przedsiębiorcy. Jeżeli naprawa i wymiana są niemożliwe lub wymagałyby nadmiernych kosztów dla przedsiębiorcy, może on odmówić doprowadzenia towaru do zgodności z umową. Przedsiębiorca dokonuje naprawy lub wymiany w rozsądnym czasie od chwili, w której przedsiębiorca został poinformowany przez konsumenta o braku zgodności z umową, i bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta, uwzględniając specyfikę towaru oraz cel, w jakim konsument go nabył. Koszty naprawy lub wymiany, w tym w szczególności koszty opłat pocztowych, przewozu, robocizny i materiałów, ponosi przedsiębiorca. Konsument udostępnia przedsiębiorcy towar podlegający naprawie lub wymianie. Przedsiębiorca odbiera od konsumenta towar na swój koszt. Jeżeli towar został zamontowany przed ujawnieniem się braku zgodności towaru z umową, przedsiębiorca demontuje towar oraz montuje go ponownie po dokonaniu naprawy lub wymiany albo zleca wykonanie tych czynności na swój koszt. Konsument nie jest zobowiązany do zapłaty za zwykłe korzystanie z towaru, który następnie został wymieniony.

Jeżeli towar jest niezgodny z umową, **konsument może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, gdy:**

- przedsiębiorca odmówił doprowadzenia towaru do zgodności z umową zgodnie z art. 43d ust. 2 ustawy;
- przedsiębiorca nie doprowadził towaru do zgodności z umową zgodnie z art. 43d ust. 4-6 ustawy;
- brak zgodności towaru z umową występuje nadal, mimo że przedsiębiorca próbował doprowadzić towar do zgodności z umową;
- brak zgodności towaru z umową jest na tyle istotny, że uzasadnia obniżenie ceny albo odstąpienie od umowy bez uprzedniego skorzystania ze środków ochrony określonych w art. 43d ustawy;
- z oświadczenia przedsiębiorcy lub okoliczności wyraźnie wynika, że nie doprowadzi on towaru do zgodności z umową w rozsądnym czasie lub bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta.

Obniżona cena musi pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość towaru niezgodnego z umową pozostaje do wartości towaru zgodnego z umową.

Przedsiębiorca zwraca konsumentowi kwoty należne wskutek skorzystania z prawa obniżenia ceny niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o obniżeniu ceny.

Konsument nie może odstąpić od umowy, jeżeli brak zgodności towaru z umową jest nieistotny. Domniemywa się, że brak zgodności towaru z umową jest istotny. W razie odstąpienia od umowy konsument niezwłocznie zwraca towar przedsiębiorcy na jego koszt. Przedsiębiorca zwraca konsumentowi cenę niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania towaru lub dowodu jego odesłania.

Przedsiębiorca dokonuje zwrotu ceny przy użyciu takiego samego sposobu zapłaty, jakiego użył konsument, chyba że konsument wyraźnie zgodził się na inny sposób zwrotu, który nie wiąże się dla niego z żadnymi kosztami.

Co istotne, zgodnie z ustawą, konsument może powstrzymać się z zapłatą ceny do chwili wykonania przez przedsiębiorcę obowiązków wynikających z art. 43d i art. 43e ustawy.

Jeśli zaś chodzi o gwarancję, to zgodnie z ustawą o prawach konsumenta, gwarancja trwałości nie może przewidywać warunków naprawy albo wymiany mniej korzystnych dla konsumenta niż określone w art. 43d ustawy.

Mając na uwadze powyższą nowelizację i umieszczenie przepisów o odpowiedzialności przedsiębiorcy wobec konsumenta za brak zgodności towaru z umową do ustawy o prawach konsumenta, obecne przepisy Kodeksu cywilnego w zakresie rękojmi za wady wraz ze zmianami wynikającymi z nowelizacji, stosuje się więc obecnie do sprzedaży w relacji przedsiębiorca – przedsiębiorca. Na marginesie należy wskazać, iż analizowana nowelizacja dokonała także modyfikacji w zakresie minimalnych elementów, jakie musi zawierać oświadczenie gwarancyjne (patrz: art. art. 577 (1) §2 Kodeksu cywilnego). Powyższe oznacza, że należy dostosować obecną treść kart gwarancyjnych do znowelizowanych przepisów.

POLSKI ŁAD 3.0 – JAKI BĘDZIE ROK 2023 W PODATKACH?

Zgodnie z zapowiedziami Przedstawicieli Ministerstwa Finansów nie przewiduje się w roku 2023 wprowadzania nowych przepisów podatkowych. Ministerstwo zakłada, iż jedynie przepisy, które są obecnie na etapie legislacyjnym będą w dalszym ciągu procedowane. Miniony rok 2022 to szereg zmian przede wszystkim w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej PIT) i ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej CIT). Większość przepisów opublikowana została oraz zaczęła obowiązywać w poprzednim roku.

Rok 2023 przyniesie nam przede wszystkim zmiany o charakterze doprecyzującym oraz uszczegółowiającym. Ponadto istotnym pakietem zmian, który będzie nowością dla podatników to pakiet zmian w ustawie o VAT (dalej UVAT) – zwany potocznie SLIM VAT 3.

Poniżej kilka słów podsumowania.

Co już wiemy?

Zmiany PIT i CIT

1. Od roku 2023 zwiększeniu uległa kwota przekazywana przez podatników na rzecz organizacji OPP – z 1,0 % do 1,5%.

2. Zakaz amortyzacji nieruchomości mieszkalnych.
3. W zakresie podatku u źródła – rozszerzono katalog zwolnień podatnik – nierezydent.
4. Uproszczono procedury zwrotu podatku od przychodów z budynków.
5. Odroczenie do 2024 roku obowiązkowego stosowania KSEF (Krajowy System eFaktur).

PIT

W zakresie tej regulacji ustawodawca wprowadził kilka zmian doprecyzowujących m.in.:

1. Rozszerzono katalog dochodów osiągniętych przez małoletnie dzieci, których nie dolicza się do dochodu rodziców.
2. Skorygowano popularną ulgę na zabytki – ograniczono ujęcie w niej wydatków na nabycie. W celu skorzystania z ulgi konieczne jest ponoszenie określonych wydatków konserwatorskich i renowatorskich.
3. PIT 2 – możliwe złożenie u jednego, dwóch lub trzech płatników.
4. Dodano art. 31a ust. 10 – od 1 stycznia 2023 roku jeśli zaniżenie lub nieujawnienie podstawy opodatkowania będzie wynikać z wniosków i oświadczeń złożonych przez podatnika to płatnik nie poniesie odpowiedzialności określonej w art. 26a § 2 Ordynacji podatkowej.

CIT

W zakresie tej regulacji ustawodawca wprowadził kilka zmian doprecyzowujących m.in.:

1. Od stycznia wprowadzono zmiany doprecyzujące w zakresie ryczałtu od dochodu spółek, w szczególności: wygaszenia zobowiązania z tytułu korekty wstępnej, terminy wpłaty podatku, rozszerzono katalog wydatków niezwiązanych z działalnością.
2. Zawieszono stosowanie podatku minimalnego do 2024 roku, jednocześnie doprecyzując wyłączenia oraz sposób wyliczenia podatku.

VAT

Obowiązuje od 01.01.2023

1. Grupa VAT – nowa grupa podatników wspólnie rozliczająca się w zakresie podatku od towarów i usług.
2. Przedłużono 0% VAT na żywność.
3. Zlikwidowano zwolnienie z obowiązku rejestracji za pomocą kas fiskalnych dla podmiotów prowadzących myjnie samochodowe.

Obecnie w procesie legislacyjnym znajduje się duży pakiet zmian w UVAT. Do najważniejszych należą:

1. Podwyższenie do 2 mln limitu sprzedaży dla małego podatnika.
2. Rezygnacja z wymogu posiadania faktur przy WNT (wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów).
3. Doprecyzowanie zasad stosowania kursów walutowych przy fakturach korygujących.
4. Konsolidowanie wydawania informacji podatkowych.
5. Zmiany dotyczące proporcji.

Pakiet SLIM VAT 3 obecnie został przyjęty przez rząd. Ministerstwo Finansów zakłada, iż pakiet ten zacznie obowiązywać do 1 kwietnia 2023 roku.

Z DNIEM 1 MARCA 2023 R. WCHODZI W ŻYCIE USTAWA O KOOPERATYWACH MIESZKANIOWYCH

Prezydent podpisał ustawę z dnia 4 listopada 2022 r. o kooperatywach mieszkaniowych oraz zasadach zbywania nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowych, która wchodzi w życie z dniem 1 marca 2023 roku („ustawa”).

Celem ustawy ma być ułatwienie realizacji inwestycji mieszkaniowych w formie kooperatywy mieszkaniowej, jak chociażby poprzez ograniczenie kosztów powstania budynku.

Kooperatywę mieszkaniową tworzyć będą mogły co najmniej trzy osoby fizyczne. Członkiem takiej kooperatywy nie będzie więc mogła być osoba prawna. Zasady współdziałania członków kooperatywy mieszkaniowej określać będzie umowa kooperatywy mieszkaniowej zawarta w formie aktu notarialnego albo umowa spółki cywilnej. Minimalne elementy jakie powinna zawierać umowa kooperatywy mieszkaniowej bądź ww. umowa spółki cywilnej określa wprost ustawa. Strony umowy kooperatywy mieszkaniowej będą ponosić solidarną odpowiedzialność za zobowiązania związane z realizacją inwestycji mieszkaniowej.

Przedmiot inwestycji mieszkaniowej określa ustawa. Inwestycją mieszkaniową w rozumieniu ustawy będzie realizowane przez członków kooperatywy mieszkaniowej albo przez spółdzielnię mieszkaniową przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych członków tej kooperatywy mieszkaniowej albo członków tej spółdzielni mieszkaniowej, lub własnych lub przysposobionych dzieci tych członków, oraz osób z nimi zamieszkujących, polegającego na:

1. nabyciu nieruchomości gruntowej i wybudowaniu na niej co najmniej jednego budynku mieszkalnego wielorodzinnego lub
2. nabyciu nieruchomości gruntowej i wybudowaniu na niej budynków mieszkalnych jednorodzinnych, jeżeli łączna liczba samodzielnych lokali mieszkalnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2021 r. poz. 1048), zwanych dalej „lokalami mieszkalnymi”, lub budynków mieszkalnych jednorodzinnych, w których nie wyodrębniono lokalu, jest większa niż dwa, lub
3. nabyciu nieruchomości gruntowej zabudowanej co najmniej jednym budynkiem oraz przeprowadzeniu robót budowlanych, po których zakończeniu częściami składowymi tej nieruchomości będą budynek albo budynki:
 - a) obejmujące lokale mieszkalne lub
 - b) mieszkalne jednorodzinne, w których nie wyodrębniono lokalu

- jeżeli łączna liczba tych lokali mieszkalnych lub budynków mieszkalnych jednorodzinnych, w których nie wyodrębniono lokalu, będzie większa niż dwa.

Przy czym przez nabycie nieruchomości gruntowej rozumie się również nabycie nieruchomości gruntowej przed dniem zawarcia umowy określającej zasady współdziałania członków kooperatywy mieszkaniowej, jeżeli nabywca tej nieruchomości stanie się stroną tej umowy.

Ustawa określa ponadto zasady zbywania członkom kooperatyw mieszkaniowych działających na podstawie umów określających zasady współdziałania członków kooperatywy mieszkaniowej oraz spółdzielniom mieszkaniowym nieruchomości należących do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowych. Zbycie nieruchomości należącej do gminnego zasobu nieruchomości w celu wsparcia realizacji inwestycji mieszkaniowej, następować będzie w drodze sprzedaży w formie przetargu pisemnego ograniczonego. Ustawa przewiduje ponadto dla gminy prawo odkupu i prawo pierwokupu.

Ponadto ustawa wprowadza zmiany m.in. w ustawie z dnia 1 października 2021 r. o gwarantowanym kredycie mieszkaniowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2008).

ZAPADŁ PRAWMOCNY WYROK W SPRAWIE DZIUBAK PRZECIWKO RAIFFEISEN

Dnia 7 lutego 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie (VI ACa 385/20) wydał wyrok w najbardziej znanej sprawie dotyczącej kredytu powiązanego z walutą obcą, a dokładnie kredytu indeksowanego do CHF zawartego przez państwa Dziubak z EFG Eurobank Ergasias S.A. tj. poprzednikiem prawnym Raiffeisen Bank International AG. Przypomnieć należy, że to właśnie na kanwie tej sprawy na skutek pytań prejudycjalnych skierowanych przez Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 3 października 2019 r. TSUE wydał przełomowy wyrok w ramach postępowania C-260/18.

Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 3 stycznia 2020 r. (XXV C 2514/19) ustalił, że umowa kredytu zawarta przez państwa Dziubak jest nieważna. Sąd stosując tzw. teorię salda oddalił jednak powództwo o zapłatę, które obejmowało wpłaty uiszczone na poczet kredytu uzasadniając, że powodowie uiszcili na rzecz banku kwotę niższą od kwoty wypłaconego im kapitału.

Apelację złożyły obie strony. Pozwany bank zakwestionował wyrok Sądu Okręgowego w całości, z kolei powodowie domagali się apelacją zmiany wyroku w części poprzez zasądzenie na ich rzecz od banku całości uiszczonych na poczet kredytu spłat.

W okresie pomiędzy wyrokami sądów I i II instancji Sąd Najwyższy w dniu 16 lutego 2021 r. wydał uchwałę w sprawie III CZP 11/20, w której wskazał, iż kredytobiorca który w wykonaniu umowy kredytu, dotkniętej nieważnością, spłacał kredyt, przysługuje roszczenie o zwrot spłaconych środków pieniężnych jako świadczenia nienależnego niezależnie od tego, czy i w jakim zakresie

jest dłużnikiem banku z tytułu zwrotu kwoty wypłaconego kapitału, a więc jednoznacznie opowiedział się za stosowaniem tzw. teorii dwóch kondykcji.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego banku i uwzględnił apelację powodów zmieniając wyrok Sądu Okręgowego i zasądził na ich rzecz od banku kwotę 182 940 zł wraz z odsetkami. Sąd Apelacyjny uwzględnił przy tym zgłoszony przez bank przed rozprawą apelacyjną zarzut zatrzymania uzależniając zapłatę przez bank zasądzonych na rzecz powodów kwot do czasu zaoferowania przez nich bankowi kwoty wypłaconego im kapitału.

Kwestia uwzględnionego przez Sąd Apelacyjny zarzutu zatrzymania jest obecnie jedną z głównych osi sporu i rozbieżności w orzecznictwie w sprawach kredytów indeksowanych i denominowanych. Dokładnie w dniu 7 lutego 2023 r., czyli w dniu wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny, odpowiedzi na pytanie o dopuszczalność zarzutu zatrzymania w tego typu sprawach miał udzielić Sąd Najwyższy w sprawie III CZP 89/22. Sąd Najwyższy postanowił jednak zawiesić postępowanie zdając się na stanowisko TSUE, który z kolei będzie się zajmował tą kwestią w ramach sprawy C-28/22.

KONTROLA TRZEŹWOŚCI PRACOWNIKÓW

W dniu 21 lutego 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 roku o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw w zakresie wdrożenia do polskiego porządku prawnego prawa wprowadzenia przez pracodawcę – gdy jest to niezbędne do zapewnienia ochrony życia i zdrowia pracowników lub innych osób lub ochrony mienia – kontroli trzeźwości pracowników lub kontroli na obecność w ich organizmach środków działających podobnie do alkoholu (wykaz środków działających podobnie do alkoholu zostanie określony w rozporządzeniu).

Kontrola trzeźwości

Kontrola trzeźwości obejmuje badanie przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego za pomocą urządzenia posiadającego ważny dokument potwierdzający jego kalibrację lub wzorcowanie (alkomat). Badanie polega na stwierdzeniu braku obecności alkoholu w organizmie pracownika albo obecności alkoholu wskazującej na stan po użyciu (tj. gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ alkoholu albo obecności w wydychanym w powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³) albo na stan nietrzeźwości (tj. gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi powyżej 0,5‰ alkoholu albo obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³). Oznacza to, że za równoznaczne ze stwierdzeniem braku obecności alkoholu w organizmie pracownika uznaje się przypadki, w których zawartość alkoholu nie osiąga lub nie prowadzi do osiągnięcia wartości właściwych dla stanu po użyciu alkoholu. W przypadku niestwierdzenia obecności alkoholu w organizmie pracownika, która wskazywałaby na to, że pracownik znajduje się w stanie po użyciu alkoholu albo w stanie nietrzeźwości, okres

niedopuszczenia pracownika do pracy jest okresem usprawiedliwionej nieobecności w pracy, za który pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia.

Określenie warunków kontroli

Określenia grupy lub grup pracowników objętych kontrolą trzeźwości (lub kontrolą na obecność w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu) i sposobu przeprowadzania kontroli, w tym rodzaju urządzenia wykorzystywanego do kontroli (rodzaju alkomatu), czasu (przed rozpoczęciem wykonywania pracy/w trakcie) i częstotliwości (codziennie/co tydzień) jej przeprowadzania, pracodawca ma obowiązek dokonać w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu pracy. O wprowadzeniu kontroli pracodawca ma obowiązek poinformowania pracowników nie później niż 2 tygodnie wcześniej.

Niedopuszczenie do pracy

Zgodnie z ustawą pracodawca nie dopuści pracownika do pracy, jeżeli kontrola trzeźwości wykaże obecność alkoholu w organizmie pracownika wskazującą na stan po użyciu alkoholu albo stan nietrzeźwości (lub wykaże obecność środka działającego podobnie do alkoholu), ale także gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie (a więc bez przeprowadzania kontroli), że pracownik stawiał się do pracy w stanie po użyciu alkoholu albo w stanie nietrzeźwości lub spożywał alkohol w czasie pracy (analogicznie w przypadku środka działającego podobnie do alkoholu). W regulacji przewidziano więc dwa tryby prowadzące do niedopuszczenia do pracy pracownika. Dopiero po niedopuszczeniu pracownika do pracy, na żądanie pracodawcy lub pracownika niedopuszczonego do pracy badanie stanu trzeźwości pracownika (lub na obecność środka działającego podobnie do alkoholu) przeprowadzać będzie uprawniony organ powołany do ochrony porządku publicznego.

Za stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości albo w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu lub spożywanie alkoholu lub zażywanie środka działającego podobnie do alkoholu w czasie pracy pracodawca będzie mógł zastosować karę pieniężną.

Odpowiednie stosowanie

Ustawa wprowadza możliwość przeprowadzania kontroli trzeźwości oraz kontroli na obecność w organizmie środków działających podobnie do alkoholu także przez przedsiębiorców niebędących pracodawcą, zatrudniających osoby fizyczne na innej podstawie niż stosunek pracy (np. na podstawie umów zlecenia, umów o dzieło) lub osoby prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek.

Z kraju i ze świata - Komisja Europejska wydała zgodę na wprowadzenie na rynek europejski mąki ze świerszczy oraz różnego rodzaju produktów ją zawierających, np. ciasta, bułki, chleb. Od 24 stycznia 2023 r. można je znaleźć w sklepach w Polsce.

GWLAW

Atelier Residence
ul. Bagno 2 lok. 71
00-112 Warszawa
tel. +48 22 416 05 56
www.gwlaw.pl

Newsletter przygotowany jest przez zespół Kancelarii Grabowski i Wspólnicy Kancelaria Radców Prawnych sp.k. z siedzibą w Warszawie, ul. Bagno 2 lok. 71, 00-112 Warszawa. Firma wpisana jest do rejestru przedsiębiorców KRS przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000467341, REGON: 146768660, NIP: 5252558402 i nie stanowi oferty w rozumieniu kodeksu cywilnego, informacji handlowej ani doradztwa prawnego. Jeżeli nie chcesz otrzymywać Newslettera [możesz się wypisać](#).

Redaktor prowadząca: Radca Prawny Luiza Kwaśnicka, Redaktor graficzna: Ewelina Sobolewska.